

Nezaradený

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	Autor obálky
Pavel Sekerák	Greenie knižnica	CC-BY-NC-ND	Prvé (2024)	Pavel Sekerák

O knihe

Prečo Nezaradený? Nuž, má to dva dôvody. Prvým je pretrvávajúci vnútorný boj autora o miesto v súčasnej takpovediac nezdravej spoločnosti. Tým druhým dôvodom je skutočnosť, že sa jedná o zbierku básní, ktoré boli voľne roztrúsené kadetade v počítači. Niektoré z nich sú úplne nové, napísané dnes. Niektoré majú aj viac než dvadsať rokov. Niektoré sú napísané v češtine. A aby to bolo ešte zaujímavejšie nachádza sa tam aj haiku. Takže sa jedná o vskutku neobyčajnú zbierku básní, ktoré bolo ťažké niekam zaradiť. Vďaka tomu je zbierka Nezaradený skutočne rozmanitá a verím, že sa v nej nájde čosi pre každého.

GREENIE KNIŽNICA

PAVEL SEKERÁK

NEZARADENÝ

ZBIERKA BĀSNĪ

GREENIE.ELIST.SK

Obsah

Nezaradený.....	1
O knihe.....	2
intro.....	6
Jedu dál.....	7
Společenství.....	8
Třináctá komnata.....	9
Létání.....	10
Slunce.....	11
Řekni.....	12
Cesta.....	13
Otevřeno.....	15
Nemůžeš.....	16
Poklad.....	17
Ráno ospalých makov.....	19
Krik.....	20
Čas.....	21
Tabletka.....	22
Čierny utorok.....	23
Bez lásky.....	24
Zachráň ma.....	25
Posledná šálka kávy.....	26
Prejav frustrácie.....	27
Injekcie.....	29
Čísla.....	30

Venované Majke.....	31
Ľadové haiku.....	33
Čaiku.....	34
Západ slnka.....	35
Vlasy.....	36
Vypadnite!.....	37

intro

Překvapen, že jsem tu zase?

Mám rýmů jako prase.

Mám rýmů jako Brno.

Myšlenek hlavu plnou.

Sdílím je s vámi všema

jsem nula dělená dvěma.

Jsem ciferník co nemá ruce.

slepá ulička evoluce.

Snad za to může mlha,

nebo má mentální vzpruha,

že z mých úst tečou slova.

Kam patřím vracím se znova.

Na místo kde se cítím skvěle

a svět mi leží u prdele.

Tam, kde jsou vidět barvy nejen šed',

kde nejsou žádné otázky, jen odpověď'.

Jedu dál

Né, já nejsen Nemo, páč mě nikdo nehledá,
někdy jsem jak mobil v práci, který nikdo nezvedá.
Ze všech sil se proto snažím udržet si rovnováhu.
Kráčím dál i když jiní už nemaj snahu.

I když mé myšlenky někdy na dno klesnou,
nevzádvám boj s vlastní hlavou.
Nohy mě pořád dále nesou.
Jedu dál. Já nebudu stát stranou!

Společenství

Neměj žádný obavy, přicházíme v míru
a nikoho nenutíme přijmout naši víru.

Nemusíš se nám zpovídat z každého tvého činu,
není přece našim cílem abys cítil vinu.

Každý v našem společenství může být sám sebou.
Co nezvládneme sami, to zvládneme s tebou.

Přidej se k nám i když strach ti hrdlo svírá
tohle je tá jediná pravá víra.

Noty naší hudby jsou jako svatá slova,
tak se jim plně poddej a vyslechni je znova.

Jestli hledáš nebe, jsi mezi náma správně.
S náma budeš létat ikdyž jsi byl na dně.

Třináctá komnata

Nikdy jsem je neměl otevírat,
měli raději zůstat zamčené,
Klíč, jenž se nesmí používat,
může za mé noci probdělé.

Byla to ovšem jenom lež,
jenž mě svou krásou obelhala.
Poklady třinácté komnaty,
mi nikdy nevydala.

Já zaplatil za to duší svou
a nedostal jsem vůbec nic.
O tom, co komnata ukrývá
můžu dál jenom snít.

Létání

Když ti někdo říká, že létat nedokážeš,

tak jen zavři oči a roztáhni paže.

Podívej se vzhůru, nebe je celý pro tebe,

když nezkusíš to nedovíš se jestli se to povede.

Slunce

Není důvod se pořád někam hnát,
není důvod furt někam běžet.
Myšlenky své nechávám stát
nebo na zemi tiše ležet.

Stejně pak večer slunce zapadne
a ráno se na nebi znovu objeví.
Jestli se ti to líbí nebo ne,
jestli je neděle, nebo úterý.

Řekni

Řekni kolik cest,
vede ke stejnému cíli.

Řekni kolik lidí
zemře v tou samou chvíli.

Řekni kolik lidí
se v stejnou chvíli narodí
a pak do konce žití
jenom s časem závodí.

Řekni cokoli chceš.
Můžeš si klidně něco přát.
Oded' jsi svobodná.
Oded' až napořád..

Cesta

Říkají, že život není
jen jednosměrná cesta.
Přemýšlím a dívám se
na světla mého města.

Neptej se jak mi je,
nechci se k tomu vracet,
pořád se jenom snažit
a stejně všechno strácet.

Máme svůj osud již napsaný
jak potomci sériových vrahů.
Promiň, jsem dneska nasraný
cítím se jak skvrna na potahu.

Všechno je v tahu.
Vzdávám svou snahu.
Jsem jedním z davu,
co přišel o hlavu.

Přišel jsem o taky o srdce,
když jsem tě znovu stratil,
neexistuje už žádná cesta,
po které bych se vrátil.

Neexistuje žádné světlo
na konci tohto tunelu.
Neexistuje žádná cesta,
kterou se dál uberu.

Otevřeno

Tvoja kráľovná,
patrím ti celá.

Nežná.

Jemná.

Krehká.

Nič nehovor a spoj naše telá.

Nemůžeš

Hledíš přímo před sebe
na obzory beznadějné pustiny.

Doufáš, že dojdeš do nebe.
Hod' kámen kdo jsi bez viny!

Zvolil sis svou stezku,
zvolil jednu ze světových stran.

Brzo, již za rozbřesku,
stojíš u prahu nebeských bran.

Srdce tvé zamrzlé je v ledu,
jenž dosud ještě neroztál,
jenž pořád svírá tvou duši.

Ty nemůžeš jít dál.

Poklad

Ve stínu starého dubu,
jenž ve větru se kolébá,
ukryt je poklad největší.

Již stovky let po něm
poutníci touží.
On však i nadále
zůstává tajemstvím.

Jen čistá duše,
zrozena z růže,
jen ta ho prý najít
v tom stínu může.

A tak to taky zkoušíš,
plná naděje a odhodlání.
Jít si za cílem svým
nikdo ti nezabrání.

Až dojdeš na místo,
o němž ty legendy vypráví,
tajemná síla
tvé srdce zastaví.

Ve stínu starého dubu,
díváš se na odraz svůj v řece.
Teprve tam poznáš,
že ty jsi ten poklad přece.

Ráno ospalých makov

Zobudený piesňou ranných vtáčat,
otvorím dvere do neba.
Zvolím si cestu, ktorou mám kráčať,
slnko a ty, viac mi netreba.

Pokojná zeleň stromov,
odráža sa v kvapkách rosy.
Za zvuku kostolných zvonov,
kráčam po tráve bosý.

Pár jednoduchých rýmov,
pár nadýchaných mrakov.
A k tomu nesmelá vôňa,
ospalých vlčích makov.

Krik

Stisk dlaní nepočut' v tichu mŕtvych činov.

Všade je len krik...

...tiel prikrytých hlinou.

Čas

Čas.

To je len baletka.

Ukrytá v sklenenej nádobe.

Piesok sa sype cez jej úzky driek

a pridáva nám kilá a vrásky.

Tabletka

Život ma zabíja,
ale ja túžim žiť.

Musím kvôli tomu zomrieť?

Táto tabletka tvrdí, že je i lepší spôsob.

Čierny utorok

Veríme, že zlé veci sa dejú
vždy iba tým druhým.
Beznádejne poslední však
túžia byť tí prví.

Tak sa postav na hlavu,
ak chceš vidieť svet správne.
Ten najväčší z pokladov,
leží celkom na dne.

Nebo nám už čoskoro
na naše hlavy spadne.
To, čo predtým horelo,
teraz ticho chladne.

Bez lásky

Nechcem už ísť ďalej.

Nechcem už nič nové.

Bolo to pekné, aj keď kruté.

Pre všetky tie spomienky.

Pre všetky pocity, čo pretrvali.

Pre svet, v ktorom som žil.

Pre to všetko sa to oplátilo.

Trpieť, strádať, túžiť...

Mal by som byť spokojný.

Ale dnes sa cítim prázdny.

Bez lásky je život len umieranie.

Zachráň ma

Zachráň ma bože,
lebo mi je úzko.
Z mesiaca niekto odhryzol
a mne nechal len kúsok.

Moje vnútro je rozbúrené.
Moje srdce sa prevracia vo mne.
Sedia na zemi a mlčia...

Všetci, ktorí idú cestou popri mne,
tlieskajú, híkajú.
A krúčia hlavou nočné strážne.
Násilník rozpína svoje paže.

Posledná šálka kávy

Posledná šálka kávy,
posledný veterník.
Posledný pohľad do tvojich očí.

Počúvam posledné správy,
ostré ako smyk,
že to chceš práve skončiť.

Posledný večer spolu,
posledný dotyk dlaní,
posledný bozk.

Odteraz sám budem piť kolu,
a zobúdzat' sa na svitaní.
Ja a dost'.

Prejav frustrácie

Ako ukazujú simulácie,
klesá dôvera v informácie.
Čoraz hlasnejšie ovácie,
získavajú dezinformácie.

Lobby neštátnej korporácie,
podnecujú demonštrácie.
Súčasťou tajnej operácie
je rozvrat populácie.

Od rozpadu federácie,
nie je núdza o komplikácie.
Najväčší problém generácie?
Kritika nesprávnej orientácie.

Aspoň tak tvrdia špekulácie,
zľahčujúc dopad okupácie.
Zneužívajúc rôzne aplikácie,
na poškodenie dobrej reputácie.

Popieranie demokracie,
je mimo dosah polície.
Toto je koniec konverzácie.
Začiatok izolácie.

Injekcie

Bojujeme o najlepšie pozície.
Nehľadiac na naše tradície.
Míňame čoraz viac munície,
chceme tie najvyššie provízie.

Snažiac sa potlačiť postup infekcie,
picháme do tela ďalšie injekcie.
Nie sú na zlepšenie erekcie,
nerob si žiadne ilúzie.

Zdá sa, že sú potrebné korekcie,
treba však krotiť ambície.
Všetky tieto infúzie,
odd'ľujú hrozbu eutanázie.

Čísła

Okrúhle čísla,
tak tie sú pre nuly.
Jednotka zmizla,
dvojky sa minuli.

Trojky tie máme,
predsa všetci radi.
O štvorke známe,
je, že sa dobre ladí.

Takto dobre naladený,
nebudeš piate kolo na voze.
Šesť strún a štyri takty,
udržia nás v pohode.

Venované Majke

Len páska cez ústa pozná moje prosím,
len ona pozná moju Samotu.
Závislosť, ktorú v srdci nosím.
Svetlo, čo sa mení v temnotu.

Medzi tmou a svetlom, slza kropí líce,
Sľubovali stenám Recept na lásku.
Mokrú je už Polovica z polovice,
mokré je dievča z obrázku.

Dievča na plagáte, Čierno-biela Čerešňa,
Ťažko hľadá pokoj v duši.
Pretechnizovaná Zablatená princezná,
Čierny sneh roztopiť musí.

Láska je slepá, tomu Neverím,
nebudem voňať Kvety beznádeje.
Kto nemá Slnko na dlani,
Vlčí mak predsa nezaseje.

Pohl'ad na svet plný ľudí,
narúša všetky Šablóny.
Anička a jej mamička,
púšťajú k nebu balóny.

Bež významná!
Bež a tú tmu zhasni!
Aj keď je to len Skladačka
z 329 básní.

Ak práve ak, je to tvoja šanca,
aby to dobre dopadlo.
Venované Majke Budem sa naďalej dívať
na Dievča a jej zrkadlo.

Ľadové haiku

Skláňa sa vrba
nad zamrznutou vodou.
Nie je kam skočiť.

Čaiku

Sedí na vlnách.
Pýta sa sama seba:
Načo mám krídla?

Západ slnka

Odraz súmraku
v zreničkách mladej ženy.
Predlžuje tieň.

Vlasy

V jesennom vetre
vlnia sa zlaté vlasy.
Voňajú túžbou.

Vypadnite!

Sedíme vo vlaku, ktorý sa rúti nikam.
Nekričím, neplačem, iba ticho vzlykám.
Bola to moja voľba, vstúpiť do tohto kupé.
Postavy v kapucniach sú na slovo skúpe.

Každý z nich stará sa iba o to svoje.
Nehľadiac na to, že vonku zúria boje.
Premýšľam nad tým, že sme už nadobro otupeli.
Na kúsok empatie sme ešte nedospeli.

Náhle sa na kupé otvorila posuvné dvere.
Nie je to kazateľ čo učí o dôvere.
Nik si ho nevšíma, každý si hľadí svoje.
No iba do chvíle než rozpadnú sa vo dvoje.

V panike zisťujeme, že nik z nás lístok nemá.
Vytiahne blok a zapisuje si mená.
Revízor vo vlaku na mňa divne hľadí.
Zrazu mu prasknú nervy: Vypadnite, smradi!